

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2014 r.,

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Polikowska

Protokolant: Bożena Cybin

po rozpoznaniu w dniach 8 stycznia 2014 r., 7 lutego 2014 r., 28 kwietnia 2014 r. i 17 października 2014 r.

s p r a w y : **W. Ż. (1)zd. G.**

córki S. i Z. zd. B.

urodzonej w dniu (...) w J.

oskarżonej o to, że:

w dniu 17 grudnia 2012 roku w Zespole Szkół Ogólnokształcących i (...)w J.przy ul. (...), będąc odpowiedzialną za nadzór nad Laboratorium (...)oraz za przygotowywanie odczynników i sprzętu do ćwiczeń chemicznych, umyślnie naraziła na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu uczennice Policealnego Studium (...)w J.w osobach: E. D., M. G., K. K., E. C. (1), K. P., A. W., poprzez przygotowanie do przeprowadzenia eksperymentu chemicznego polegającego na ekstrakcji tłuszczu z nasion lnu w aparacie S., substancji w postaci mieszaniny różnych substancji, w tym o właściwościach łatwopalnych – eteru etylowego, alkoholu etylowego i octanu etylu, zamiast eteru naftowego, który powinien zostać użyty do przeprowadzenia przedmiotowego eksperymentu, co doprowadziło do eksplozji substancji chemicznej wykorzystywanej w eksperymencie oraz rozprysnięciu się szklanych kolb, stanowiących część aparatu S., czym nieumyślnie spowodowała u E. D.ciężkie obrażenia w postaci ran twarzy po stronie prawej z obecnością ciała obcych w tkankach miękkich, rany powieki górnej oka lewego, urazu rogówki oka prawego z obecnością ciała obcego, z zaciemną pourazową i następowym upośledzenia widzenia, urazu gałki ocznej lewej z jej deformacją, perforacją oraz wypadnięciem tęczówki i szklistki, z zaciemną pourazową i następową utratą widzenia, u K. K.obrażenia ciała w postaci rany okolicy podoczodołowej prawej, ran okolicy brody, wylewu podspojówkowego i rany rogówki oka prawego, skutkujące naruszeniem czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni, u A. W.obrażenia ciała w postaci powierzchownych ran twarzy, skutkujące naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej siedmiu dni, u K. C.obrażenia ciała w postaci obecności ciała obcego pod powieką górną oka prawego,

tj. o czyn z art. 160 § 1 k.k. i art. 156 § 2 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z § 3 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

I. ustala, że oskarżona **W. Ż. (1)**dopuszcila się tego, że w dniu 17 grudnia 2012 r. w J.woj. (...)w Zespole Szkół Ogólnokształcących i (...)przy ul. (...), będąc odpowiedzialną za nadzór nad laboratorium chemicznym, nieumyślnie naraziła na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu uczennice Policealnego Studium (...)w J.w osobach E. D., K. K., E. C. (1), A. W.poprzez przygotowanie do przeprowadzenia eksperymentu chemicznego polegającego na ekstrakcji tłuszczu z nasion lnu w aparacie S., substancji w postaci mieszaniny różnych substancji, w tym o właściwościach łatwopalnych – eteru etylowego, alkoholu etylowego i octanu etylu, który powinien zostać użyty do przedmiotowego eksperymentu, co doprowadziło do eksplozji substancji chemicznej wykorzystywanej w eksperymencie oraz rozprysnięciu się szklanych kolb, stanowiących części aparatu S., czym nieumyślnie spowodowała:

- u E. D. ciężkie obrażenia ciała w postaci ran twarzy po stronie prawej z obecnością ciał obcych w tkankach miękkich, rany powieki górnej oka lewego, urazu rogówki, oka prawego z obecnością ciała obcego, z zaćmą pourazową i następowym upośledzeniem widzenia, urazu gałki ocznej lewej z jej deformacją, perforacją oraz wypadnięciem tęczęwki i szklistki, z zaćmą pourazową i następową utratą widzenia,

- u K. K. obrażenia ciała w postaci rany okolicy podoczołowej prawej, ran okolicy brody, wylewu podspojówkowego i rany rogówki oka prawego, skutkujące naruszeniem czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni,

- u A. W. obrażenia ciała w postaci powierzchownych ran twarzy skutkujące naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni

czym wyczerpała znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 160 § 3 w zw. z § 1 k.k., art. 156 § 2 k.k., art. 157 § 3 k.k. w zw. z § 1 k.k., art. 157 § 3 k.k. w zw. z § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., ustalając jednocześnie, iż wina i społeczna szkodliwość czynu oskarżonej nie są znaczne, na podstawie art. 66 § 1 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne warunkowo umarza na okres 2 /dwóch/ lat próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonej **W. Ż. (1)** obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych: E. D. kwoty 8.000 zł /osiem tysięcy złotych/, K. K. kwoty 1.500 zł /tysiąc pięćset złotych/, A. W. kwoty 500 /pięciuset/ złotych w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. zasądza od oskarżonej **W. Ż. (1)** na rzecz oskarżycielki posiłkowej E. D. kwotę 1.500 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. w zw. z art. 7 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej **W. Ż. (1)** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 60 złotych.

Sygn. akt II K 1226/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżona W. Ż. (1) w dniu 17 grudnia 2012 r. była zatrudniona w Zespole Szkół Ogólnokształcących i (...) w J. przy ulicy (...) na stanowisku pomocy laboratoryjnej. Do jej obowiązków należał nadzór nad laboratorium chemicznym oraz była ona odpowiedzialna za przygotowywanie odczynników i sprzętu do zajęć chemicznych, zgodnie ze zgłoszonym przez nauczyciela zapotrzebowaniem.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonej W. Ż. (1) k. 392-395 akt sprawy II K 825/13, 35-36,

Oskarżona W. Ż. (1) wydała do zajęć z przedmiotu „Analiza leków” dla uczniów Policealnego Studium (...) prowadzonych przez S. K. zamiast eteru naftowego mieszaninę różnych substancji, w tym o właściwościach łatwopalnych – w postaci eteru etylowego, alkoholu etylowego i octanu etylu.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonej W. Ż. (1) k. 392-395 akt sprawy II K 825/13, 35-36,

- zeznania i wyjaśnienia świadka S. K. k. 29-32, 147-148, 387-389 akt sprawy II K 825/13, 45-46,

- opinia z badań fizykochemicznych k. 375-379 akt sprawy II K 825/13,

W dniu 17 grudnia 2012 r., około godziny 19:00, w sali numer 38 podczas zajęć z przedmiotu „Analiza leków” dla uczniów Policealnego Studium (...) prowadzonych przez S. K. wykonywany był eksperyment chemiczny, mający polegać na ekstrakcji tłuszczu z nasion lnu w aparacie S.. S. K. prowadząc te zajęcia nie miała wiedzy, iż przekazana jej przez oskarżoną W. Ź. (1) substancja chemiczna nie jest eterem naftowym a stanowi mieszaninę różnych substancji, w tym o właściwościach łatwopalnych – w postaci eteru etylowego, alkoholu etylowego i octanu etylu. S. K. nie posiadała podczas prowadzenia tych zajęć aktualnego szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy w tym zakresie. Nie zadbała, by uczniowie założyli okulary ochronne, nie zapoznała ich z kartą charakterystyki substancji, którą mieli stosować – eteru naftowego – dopuściła do używania podgrzewaczy bez termoregulatora oraz nie zadbała o funkcjonowanie wyciągu powietrza. Wskutek tych zaniedbań przeprowadzające eksperyment osoby nie kontrolowały właściwe temperatury substancji przekazanej im jako eter naftowy, nie znały dokładnie jej właściwości, co zwiększyło zagrożenie eksplozją. Jeden z aparatów, w wyniku przegrzania się owej substancji eksplodował, w wyniku powstały:

- u E. D. ciężkie obrażenia ciała w postaci ran twarzy po stronie prawej z obecnością ciał obcych w tkankach miękkich, rany powieki górnej oka lewego, urazu rogówki, oka prawego z obecnością ciała obcego, z zaćmą pourazową i następowym upośledzeniem widzenia, urazu gałki ocznej lewej z jej deformacją, perforacją oraz wypadnięciem tęczówki i szklistki, z zaćmą pourazową i następową utratą widzenia,
- u K. K. obrażenia ciała w postaci rany okolicy podoczodołowej prawej, ran okolicy brody, wylewu podspojówkowego i rany rogówki oka prawego, skutkujące naruszeniem czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni,
- u A. W. obrażenia ciała w postaci powierzchownych ran twarzy skutkujące naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni.

W zajęciach uczestniczyli ponadto inni uczniowie, w tym E. C. (1).

Dowód:

- wyjaśnienia S. K. k. 387-389 akt sprawy II K 825/13,
- wyjaśnienia W. Ź. (2) 392-395 akt sprawy II K 825/13, 35-36,
- zeznania świadka E. C. (1) k. 6-7 i 129-131 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka K. C. k. 8-9 i 111-114 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka M. P. k. 10-11 i 141-143 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka A. W. k. 12-13 i 103-106 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka K. K. k. 14-15 i 120-122 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka K. P. k. 16-17 i 132-134 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka M. G. k. 20-21 i 126-128 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka E. D. k. 59-61 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka E. S. k. 137-140 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka J. S. k. 196-197 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka A. M. k. 201-202 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka D. S. k. 244 akt sprawy II K 825/13,

- zeznania świadka Z. D. k. 248 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka M. K. k. 253 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka M. B. k. 258 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka K. M. k. 263-264 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka Ł. W. k. 268-269 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka D. O. k. 283-284 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka R. L. k. 296-297 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka P. K. k. 323-324 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania B. K. (1) k. 328-329 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka A. J. k. 359 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka J. Ł. k. 270 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka S. J. k. 272 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka M. R. k. 277-279 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka D. G. k. 292 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka M. M. k. 301-302 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka P. P. k. 303-304 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka I. P. k. 318-319 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka J. B. k. 352-353 akt sprawy II K 825/13,
- zeznania świadka B. K. (2) k. 62-63,
- opinie sądowo - lekarskie k. 175-178 akt sprawy II K 825/13,
- opinia z zakresu bhp k. 305-313 akt sprawy II K 825/13,
- opinia z badań fizykochemicznych k. 375-379 akt sprawy II K 825/13, 66-67,
- notatki urzędowe k. 1-3 akt sprawy II K 825/13,
- protokół oględzin miejsca k. 36-39 ze zdjęciami k. 46-58 akt sprawy II K 825/13,
- regulamin pracowni k. 85 akt sprawy II K 825/13,
- przepisy bhp ćwiczeń k. 86 akt sprawy II K 825/13,
- karta charakterystyki eteru naftowego k. 90-97 akt sprawy II K 825/13,
- kopie dokumentacji medycznej k. 107, 115-116, 123-125 i 152-153 akt sprawy II K 825/13,
- kopia informacji straży pożarnej k. 136 akt sprawy II K 825/13,

- kopia protokołu kontroli PIP k. 157-159 akt sprawy II K 825/13,

- kopie umów zlecenia k. 160-161 akt sprawy II K 825/13,

- kopia umowy k. 189 akt sprawy II K 825/13,

- kopie faktur k. 204-258 akt sprawy II K 825/13,

Oskarżona W. Ż. (1) ma 56 lat, z zawodu jest technikiem procesów chemicznych, jest zatrudniona w Zespole Szkół Ogólnokształcących i (...) w J. na stanowisku szatniarza za wynagrodzeniem 1.200 zł netto, na jej utrzymaniu pozostaje córka w wieku 23 lat, nie posiada wartościowego majątku.

Dowód: dane osobo-poznawcze oskarżonej W. Ż. (1) k. 392-393 akt sprawy II K 825/13, 35,

Oskarżona W. Ż. (1) nie była karana za przestępstwa.

Dowód: dane o karalności oskarżonej W. Ż. (1) k. 70,

Oskarżona W. Ż. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. W złożonych wyjaśnieniach wskazała, iż była zatrudniona w Zespole Szkół Ogólnokształcących i (...) w J. przy ulicy (...) na stanowisku pomocy laboratoryjnej. Do jej obowiązków należał nadzór nad laboratorium chemicznym oraz była ona odpowiedzialna za przygotowywanie odczynników i sprzętu do zajęć chemicznych, zgodnie ze zgłoszonym przez nauczyciela zapotrzebowaniem. Wydała do zajęć prowadzonych przez S. K. w jej przekonaniu eter naftowy. Przekazała go w butelce zastępczej z naklejką z płomykiem, po uprzednim przelaniu z butelki, na której znajdował się dokonany przez kogoś ręczny opis „eter naftowy”. Nie badała odczynnika przed przekazaniem go nauczycielowi bowiem nie zna się na tym. Wie mniej więcej jak taki odczynnik powinien wyglądać. Odczynnik, który wydała był cieczą jednorodną, nie rozwarstwiał się. Nie miała żadnych podejrzeń, iż nie jest to substancja opisana na butelce. Wskazała także, iż jeżeli odczynnik nie zostanie w całości wykorzystany na zajęciach do ćwiczeń, to wraca do niej i jeśli jest to ciecz, jest zlewany do oryginalnej butelki. W laboratorium były odczynniki przekazane przez inne placówki, które na stan laboratorium były przyjmowane w oparciu o to, co było napisane na etykietach. W toku postępowania przygotowawczego oskarżona nie potrafiła wskazać, czy substancja którą przekazała do zajęć w dniu 17 grudnia 2012 r. została zakupiona przez szkołę czy też była przekazana z innej placówki. Na rozprawie wskazała natomiast, iż była to substancja, którą otrzymała z P. albo z likwidowanego Laboratorium Ochrony (...) mieszczącego się na Z..

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej W. Ż. (1) w zakresie w jakim wskazała ona na miejsce swojego zatrudnienia oraz stanowisko, na którym wykonywała pracę dnia 17 grudnia 2012 r. Za wiarygodne Sąd uznał także wyjaśnienia oskarżonej w zakresie w jakim wskazywała ona na przygotowywanie przez nią odczynników chemicznych do prowadzonych zajęć lekcyjnych z ich wykorzystywaniem. Wyjaśnienia oskarżonej w tym zakresie znajdują potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dowodach z dokumentów w postaci zakresu obowiązków W. Ż. (1), kartotece odczynnika chemicznego - eter naftowy oraz w zeznaniach i wyjaśnieniach świadka S. K., którym Sąd przydał walor wiarygodności.

Okoliczności w jakich doszło do eksplozji w dniu 17 grudnia 2012 r., około godziny 19:00, w sali numer 38 podczas zajęć z przedmiotu „Analiza leków” dla uczniów Policealnego Studium (...) prowadzonych przez S. K. podczas wykonywanego eksperymentu chemicznego, mającego polegać na ekstrakcji tłuszczu z nasion lnu w aparacie S., znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków – S. K. oraz uczniów którzy uczestniczyli w prowadzonych przez nią zajęciach - E. C. (1), K. C., M. P., E. D., K. K., A. W., K. P., M. G. i E. S., opiniach biegłych i w treści pozostałych dokumentów zgromadzonych w sprawie. Twierdzenia uczniów, którzy uczestniczyli w zajęciach prowadzonych przez S. K. w dniu zdarzenia potwierdziły ich przebieg. Wszyscy świadkowie zeznali o wybuchu, do którego doszło w czasie lekcji, około godziny 19:00. Relacje pokrzywdzonych E. D., K. K., A. W., dokumenty dotyczące ich leczenia oraz opinie sądowo – lekarskie wydane w przedmiotowej sprawie jednoznacznie wskazują na rodzaj i rozległość obrażeń, odniesionych przez te uczennice. Opinie sądowo - lekarskie są jasne i pełne. Biegły

L. K., który wydał wskazane opinie posiada, w ocenie Sądu, wiadomości specjalne, konieczne dla stwierdzenia okoliczności dotyczących obrażeń ciała pokrzywdzonych, istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Brak było podstaw, aby kwestionować przedstawione w tych opiniach przez biegłego wnioski. Zakres obowiązków oskarżonej wynika z uzyskanych dokumentów dotyczących jej zatrudnienia. Sąd za wiarygodne uznał zeznania świadków, którzy uczestniczyli w zajściu oraz tych, którzy przybyli na miejsce bezpośrednio po wybuchu. W zbliżony sposób przedstawili oni istotne dla postępowania fakty. Ich zeznania wzajemnie się potwierdzają, mają też poparcie w innych dowodach. Żaden z przesłuchanych w niniejszej sprawie świadków nie miał powodu, aby składać zeznania niekorzystne dla oskarżonej W. Ż. (1).

Za w pełni wiarygodne dowody w sprawie Sąd uznał także opinie specjalisty z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy co do zasad obowiązujących w czasie zajęć, które prowadziła S. K. oraz z badań fizykochemicznych substancji, używanych w czasie eksperymentu. Opinie te były jasne, pełne i wewnętrznie spójne. Oparto je na kompletnym materiale badawczym. Strony nie kwestionowały ich rzetelności w toku postępowania. Wzrost wiarygodności Sąd przydał także dowodom z dokumentów dotyczących czynności podjętych na miejscu zdarzenia, protokole oględzin klasy, w której doszło do eksplozji, dokumentacji zajęć i funkcjonowania studium, kopii dokumentacji medycznej z leczenia uczniów, kopii protokołu kontroli Państwowej Inspekcji Pracy oraz danych o karalności oskarżonej. Dokumenty te w oryginałach zostały sporządzone przez uprawnione podmioty, w przewidzianej prawem formie. Żadna ze stron nie podważała ich wiarygodności.

Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody wskazują, że oskarżona wydając do zajęć odczynnik chemiczny nie miała wiedzy, iż zamiast eteru naftowego faktycznie przekazała nauczycielce S. K. mieszaninę różnych substancji, w tym o właściwościach łatwopalnych – w postaci eteru etylowego, alkoholu etylowego i octanu etylu. Oskarżona W. Ż. (1) jako osoba odpowiedzialna za nadzór nad laboratorium chemicznym oraz za przygotowywanie odczynników i sprzętu do zajęć chemicznych zgodnie ze zgłoszonym przez nauczyciela zapotrzebowaniem winna była dbać o to, aby wydawane przez nią odczynniki były faktycznie tymi, na które zapotrzebowanie zgłosił nauczyciel. Z wyjaśnień samej oskarżonej wynika natomiast, iż substancję chemiczną, którą wydała na zajęcia prowadzone w dniu 17 grudnia 2012 r. przez S. K. otrzymała do laboratorium z niewiadomego dla niej źródła – twierdziła, iż mogło to być z P. lub z likwidowanego Laboratorium Ochrony (...) mieszczącego się na Z.. Butelka, w której znajdowała się ta substancja nie była oryginalnie opisana – znajdował się na niej ręcznie dokonany przez nieznaną jej osobę opis „eter naftowy”. Nie była w stanie potwierdzić, czy substancja znajdująca się w opakowaniu jest faktycznie eterem naftowym bowiem jak wskazała, nie była w stanie zidentyfikować danego odczynnika, a mimo to wydała tę substancję na zajęcia lekcyjne wiedząc, iż także nauczyciel prowadzący zajęcia nie sprawdza odczynników przed przekazaniem ich uczniom. Oskarżona przyznała także, iż były sytuacje, że nauczyciel zwracał jej po zajęciach odczynnik i ona zlewała go do oryginalnej butelki. Biegły J. N. w złożonej opinii wskazał jednoznacznie, iż używanie odczynników z tzw. „odzysku” po eksperymentach jak czystych, nie powinno mieć miejsca w laboratoriach, gdzie pracują osoby niedoświadczone i w których nie ma możliwości dostatecznej kontroli jakościowej. Oskarżona W. Ż. (1) niewątpliwie miała wiedzę, iż odczynników o niewiadomym dla niej składzie chemicznym nie powinna wlewać do oryginalnej butelki z odczynnikiem. Nigdy bowiem nie mogła mieć pewności, że substancja jej przekazana nie jest zanieczyszczona, skoro nie przeprowadzała jej kontroli jakościowej. Biegły J. N. wskazał także, iż użycie przekazanej przez oskarżoną W. Ż. (1) substancji zamiast eteru naftowego przyczyniło się do zaistnienia zdarzenia - eksplozji podczas wykonywanego eksperymentu chemicznego, mającego polegać na ekstrakcji tłuszczu z nasion lnu w aparacie S.. Oskarżona spowodowała na pokrzywdzone bezpośrednie zagrożenie utraty życia lub wystąpienia ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Nie miała takiego zamiaru – czyniła to więc nieumyślnie. Swoim zachowaniem wypełniła zatem znamiona z art. 160 § 3 w zw. z § 1 k.k. Skoro jej czyn był nieumyślny, to jego ściganie odbywa się na wniosek, zgodnie z art. 160 § 5 k.k. Opis czynu w tym zakresie należało zatem ograniczyć do uczestników zajęć, którzy wnioskowali o ściganie nauczycielki – E. D., K. K., A. W. oraz E. C. (2).

Wybuch kolb w jednym z zestawów, używanych przez uczniów do eksperymentu spowodował urazy u trzech pokrzywdzonych - E. D., K. K. i A. W.. W tym zakresie W. Ż. (1) również działała nieumyślnie – nie sposób przypisać jej zamiaru zranienia którejkolwiek z pokrzywdzonych. E. D. wskutek eksplozji doznała obrażeń ciała opisanych w art.

156 § 1 pkt 2 k.k. – ciężkiego kalectwa, K. K. urazu, naruszającego czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, zaś A. W. ran, które naruszały je na okres poniżej dni 7. Kwalifikację prawną czynu oskarżonej należało więc uzupełnić o art. 156 § 2 k.k., art. 157 § 3 w zw. z § 1 k.k. i art. 157 § 3 w zw. z § 2 k.k.

Z opisu czynu Sąd wyeliminował zapis o spowodowaniu przez oskarżoną obrażeń ciała u K. C.. Z opinii biegłego lekarza jednoznacznie wynika, iż nie odniosła ona w wyniku zdarzenia żadnego długotrwałego urazu, a jedynie w jej oku znalazło się ciało obce, które od razu usunięto.

W. Ż. (1) nie znajdowała się w sytuacji lub stanie, które wyłączałyby jej swobodę działania lub podejmowania decyzji. Jej zawinienie nie budziło zatem wątpliwości.

Sąd uznał, iż oskarżona W. Ż. (1) dopuściła się tego, że w dniu 17 grudnia 2012 r. w J.w Zespole Szkół Ogólnokształcących i (...) przy ul. (...), będąc odpowiedzialną za nadzór nad laboratorium chemicznym, nieumyślnie naraziła na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu uczennice Policealnego Studium (...) w J.w osobach E. D., K. K., E. C. (1), A. W. poprzez przygotowanie do przeprowadzenia eksperymentu chemicznego polegającego na ekstrakcji tłuszczu z nasion lnu w aparacie S., substancji w postaci mieszaniny różnych substancji, w tym o właściwościach łatwopalnych – eteru etylowego, alkoholu etylowego i octanu etylu, który powinien zostać użyty do przedmiotowego eksperymentu, co doprowadziło do eksplozji substancji chemicznej wykorzystywanej w eksperymencie oraz rozprysnięciu się szklanych kolb, stanowiących części aparatu S., czym nieumyślnie spowodowała:

- u E. D. ciężkie obrażenia ciała w postaci ran twarzy po stronie prawej z obecnością ciał obcych w tkankach miękkich, rany powieki górnej oka lewego, urazu rogówki, oka prawego z obecnością ciała obcego, z zaćmą pourazową i następowym upośledzeniem widzenia, urazu gałki ocznej lewej z jej deformacją, perforacją oraz wypadnięciem tęczówki i szklistki, z zaćmą pourazową i następową utratą widzenia,

- u K. K. obrażenia ciała w postaci rany okolicy podoczołowej prawej, ran okolicy brody, wylewu podspojówkowego i rany rogówki oka prawego, skutkujące naruszeniem czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni,

- u A. W. obrażenia ciała w postaci powierzchownych ran twarzy skutkujące naruszeniem czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni,

czym wyczerpała znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 160 § 3 w zw. z § 1 k.k., art. 156 § 2 k.k., art. 157 § 3 k.k. w zw. z § 1 k.k., art. 157 § 3 k.k. w zw. z § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

Sąd uznał, że społeczna szkodliwość czynu oskarżonej podobnie jak jej wina nie jest znaczna. Oskarżona wydała do zajęć nieprawidłowy odczynnik chemiczny – nie ten na który zapotrzebowanie złożyła nauczycielka S. K.. Jej zachowanie nie było jednakże bezpośrednią przyczyną zaistniałego wybuchu i sprowadzenia na uczniów bezpośredniego niebezpieczeństwa utraty życia lub zdrowia oraz spowodowania u pokrzywdzonych E. D., K. K. i A. W. uszczerbku na ich zdrowiu. Jedynie przyczyniła się ona do zaistnienia tego zdarzenia. Uczniowie zostali zapoznani z warunkami przeprowadzenia eksperymentu, niezbędnymi środkami ostrożności. Wiedzieli również, że eter naftowy – odczynnik, który miał im służyć do przeprowadzania eksperymentu jest substancją łatwopalną. Każda z substancji przekazanych przez W. Ż. (1) do zajęć była łatwopalna, a eter etylowy posiadał właściwości wybuchowe. W. Ż. (1) nie miała wpływu na przeprowadzane przez nauczyciela S. K. zajęcia, sprawowany przez nią nadzór nad uczniami, a także wykorzystywany przez nią podczas zajęć sprzęt. Nie miała wpływu na nieskorzystanie z okularów ochronnych, które były dostępne i S. K. mogła je rozdać uczniom. Zwiększa wagę jej czynu fakt pokrzywdzenia wielu osób. Z tych względów Sąd ocenił, iż stopień zawinienia oskarżonej W. Ż. (1) nie jest znaczny. Brak jest okoliczności istotnie podnoszących natężenie jej winy.

Czyn przypisany oskarżonej zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat 3. W. Ż. (1) nie była dotąd karana za przestępstwa, prowadzi prawidłowy, ustabilizowany tryb życia, pozostaje w zatrudnieniu obecnie na stanowisku szatniarza, na jej utrzymaniu pozostaje 23-letnia córka. Jej czyn miał charakter nieumyślny, a więc nie dowodzi

jakiegokolwiek skłonności do naruszania przez oskarżoną prawa. Pozwala to na przyjęcie, iż nawet zastosowanie wobec niej środka oddziaływania łagodniejszego niż kara, będzie skuteczne i sprawi, że nie będzie ona naruszała zasad porządku prawnego w przyszłości. Takim środkiem, przesłanki do zastosowania którego wykazano powyżej, jest warunkowe umorzenie postępowania.

Długość okresu próby, związanego z warunkowym umorzeniem postępowania wyznaczono na 2 lata, biorąc pod uwagę szeroki zakres szkód doznanych przez pokrzywdzone.

Aby choćby w części zaspokoić interesy pokrzywdzonych, na podstawie art. 67 § 3 k.k. zobowiązano oskarżoną do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz E. D. kwoty 8.000 złotych, K. K. kwoty 1.500 złotych, zaś na rzecz A. W. kwoty 500 złotych. Są one zróżnicowane, stosownie do charakteru obrażeń, odniesionych przez pokrzywdzone. Będą w stanie, choćby chwilowo, zaspokoić ich potrzeby związane z pogorszeniem zdrowia. Sumy te są dostosowane do możliwości finansowych oskarżonej. Termin wykonania tych obowiązków wyznaczono na okres 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku. W takim czasie oskarżona jest w stanie realnie zgromadzić orzeczone kwoty i przekazać je pokrzywdzonym.

Z uwagi na wniosek złożony na rozprawie przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej E. D., na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k., Sąd zasądził na rzecz E. kwotę 1.500 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z wyboru. Zasądzona kwota wynika z umowy zawartej pomiędzy pełnomocnikiem a E. D.. Zważywszy na ilość terminów rozprawy mieści się w sześciokrotności stawki minimalnej wynikającej Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, zgodnie z art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k., w tym, na podstawie art. 7 ustawy o opłatach w sprawach karnych, wymierzył jej 60 złotych opłaty. Sytuacja finansowa oskarżonej wskazuje, iż jest uiszczenie przez nią kosztów sądowych nie będzie dla niej zbyt uciążliwe. Wysokość opłaty ustalono biorąc pod uwagę wagę czynu, lecz również sytuację finansową oskarżonej, zobowiązanej dodatkowo do uregulowania obowiązków naprawienia szkody.